

Եկո՛ւր, Յոգի՛ս, եկուր երթա՛նք միասին,
Մինչեւ եդեմն աստուածածայն, մինչեւ Կի՛ն...

10. ԱՆՁՐԵՒ

Համբոյրն անձրեւին կը թրջէ շափշափ
Վարդէ գիծն անտես բերանի մը շուրջ.
Օ՛հ, աս ի՛նչ գրգանք, օ՛հ, աս ի՛նչ անուրջ,
Որ կը տամկանայ, գաղտ ու հապըշտապ,
Իմ ծարաւահիւծ, իմ որբեւայրի
Իրիկուններու շուշանին վրայ լուրջ:

Անձրեւոտ գիշեր, զըթա՛ծ քահանայ,
Թօթուէ՛ սրբենի այդ տեղատարափ,
Չերթ մասունքի ջուր, մինչեւ որ լենայ,
Մինչեւ որ լենա՛յ բաժակն այս պարապ
Իմ երազներուս՝ որ ոսկեմըրափ
Կեցեր է ցրտոտ մարմարին վըրայ:

Օ՛հ, աս ի՛նչ գրգանք, օ՛հ, աս ի՛նչ անուրջ
Կու տաս դուն ինծի, անձրեւո՛տ գիշեր,
Դո՛ւն, բարեբարի, զըթա՛ծ քահանայ,
Որ հին Լկանքին ժողվեցիր փուշեր,
Եւ հնչեցուցիր բարբառո՞ ոսկի՛ մուրճ՝
Որ մտքիս նոր նոր դուռեր կը բանայ...

11. ԶԻՒՆԻ ՑՆՃՈՒԹԻՒՆ

Պարն է ձիւնին, փըսփըսուքը պարիկներուն,
Որ տանիքին վըրայ ճերմակ էջ մը կ'ըլլայ՝
Ուր կը յածի գիրն անուրջիս իմ օրօրուն.
Որ հոգւոյս մէջ ալ ըսպիտակ հորձք մը կ'ըլլայ,
Ու կը խուժէ սարերէն վար գորշ խոհանքիս:

Եւ արեւի՛ն կըսպասեմ ես ցնծապատար,
Միտքս երազով լեցուն համակ, ձեռքս ծափո՛վ.
Ունկնդրելու զանգակն անոր պատարագին,
Ու դիտելու լոյսէ աղջիկն՝ որ պիտի տար
Առջի բոցը՝ յուզումներուս մարած ճրագին: